

«La disciplina de partit és necessària per a anar a Estrasburg»

L'estratègia a seguir davant les pròximes eleccions europees, la necessitat d'una política sectorial i la hipotètica falta de democràcia interna són, ara per ara, els punts de referència del partit nacionalista Unitat del Poble Valencià

Remei Blasco

El partit nacionalista Unitat del Poble Valencià, UPV, tindrà com a candidat a les pròximes eleccions europees l'escriptor i periodista Vicent Ventura, que ocuparà el número tres en la coalició Esquerra dels Pobles, liderada per Juan María Bandrés, actual diputat per Euskadiko Ezquerria al Congrés. Aquesta decisió va ser ratificada per l'Assemblea de País del partit, si bé alguns delegats plantejaren la possibilitat que el seu candidat fora un militant de la UPV i no un independent, que és el cas de Ventura.

Però, tot i que la candidatura de Vicent Ventura va ser aprovada per majoria hi ha un altre tema relacionat amb les eleccions europees que a hores d'ara preocupa els dirigents de la UPV. És la necessitat que els seus militants voten la coalició Esquerra dels Pobles, evitant així un fenomen que ja es va produir als primers comicis al Parlament europeu, on els mateixos afiliats de la UPV, que havien donat suport a aquesta coalició sense posar-hi les sigles a la llista electoral, es dividiren a l'hora de posar la papereta. Uns votaren Esquerra dels Pobles, però uns altres Herri Batasuna.

Per a la UPV, «la candidatura d'Esquerra dels Pobles és l'única, entre les que participen a les eleccions europees, en la qual el nacionalisme polític progressista del País Valencià té presència activa. A més, en virtut del criteri de rotació acordat, l'obtenció de diputats per part d'Esquerra dels Pobles implicaria la presència de la UPV a Estrasburg dins el marc de l'equip parlamentari. I, indubtablement, l'actuació del nostre eurodiputat significaria una contundent refutació de la marginació política que les forces del sistema volen imposar al valencianisme d'esquerra». A pesar que l'Assemblea de País va donar suport a Esquerra dels Pobles, no es descarta que el sector crític oriente el vot cap a altres forces polítiques i, particularment, cap a Herri Batasuna.

J. L. Blasco, Pere Mayor i Enric Morera, dirigents del Consell Polític.

¿Què passa amb els dimissionaris?

Un dia abans de celebrar-se l'Assemblea del País, la UPV vivia una situació sense precedents: cinc membres dels trenta-tres que integren el Consell Polític, presentaven la dimissió en bloc. Són Adela Gonell, Salus Herrero, Juli Just, Manuel Martí i Milagro Moya, que en un comunicat asseguraven que, «UPV no porta camí d'esdevenir un punt de referència per a l'esquerra valenciana, la qual cosa no vol dir que una gran part dels seus militants no siguin d'esquerra i valencianistes. Les posicions crítiques, neutralitzades quan resulten minoritàries en absència de debat polític o destruïdes per la violació de la democràcia interna quan no són tan minoritàries, tenen escasses possibilitats d'incidir en la línia del partit mentre es mantinguen en la via orgànica, aquest recent descobriment d'al-

guns habituals de les reunions inorgàniques».

Aquesta forta acusació de falta de democràcia interna és rebutjada pel Consell Polític que, malgrat tot, farà una oferta de negociació als dimissionaris i crearà una comissió per a regular les diferents tendències internes del partit. Pel que respecta a les presumptes irregularitats comeses en una votació per a elegir representants de la UPV a la comarca de València, en què va participar el diputat autonòmic Pere Mayor, l'Assemblea de País, màxim òrgan entre congressos, no es va pronunciar.

Finalment, la UPV va remarcar la necessitat que té el partit d'assolir una gran incidència social, cosa que es podria fer a través de la política sectorial, que pot anar des de la participació en les associacions de veïns fins al moviment sindical, ecologista o feminista. □